

סגולה לעשות פסח בהרחבה

המגיד הקדוש מקאז'ניץ זיע"א היה רגיל לספר מידי שנה בשבת מברכין ניסן אלו הג' סיפורים ואמר שמסוגל להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה.

א. היה יהודי שהיה מתעסק לפרנסתו במכירת יין ונסע לפני פסח עם החבית כדי למכור את היין, ועבר עם החבית את הגבול ממדינה למדינה. וכשעבר את הגבול תפסוהו שומרי הגבול ולקחו ממנו החבית כי מחוקי המדינה היה שאסור לסחור בלי רשיון מיוחד ליין. ונסע היהודי לרבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א ובכה מאד שלקחו ממנו החבית ומהיכן יעשה עתה את החג. אמר לו הרבי שילך ויאמר לשומרי הגבול כי בחבית יש מים ולא יין. וכשביקש טעמו וראו כי אכן כדבריו והחבית מלאה אכן מים, נתנו לו את החבית חזרה ושילחוהו לביתו. הלך היהודי וחזר אל הרבי רבי אלימלך ותינה את צערו שמה יעשה עתה בחבית שכולה מים ומי יקנה זאת ומהיכן יהיה לו לעשות את צרכי פסח אמר לו הרבי שיטעם מהחבית ויראה שהיא מלאה יין. וכך היה שהחבית הייתה מלאה שוב יין, מכר היהודי את היין והיה לו את כל צרכי החג בהרחבה לו ולב"ב.

ב. היה היהודי שעבד אצל פריץ, פעם לפני חג הפסח התפאר בפניו הפריץ ואמר: נכון שאילו לא הייתי נותן לך פרנסה היית גווע ברעב היהודי שהיה ירא שמיים ענה לפריץ: ח"ו הלא יש הקב"ה בשמיים והוא המפרנס אותי ואתה רק השליח ואילו לא היית אתה השליח היה הוא מפרנסני בדרך אחרת. הפריץ כעס מאד לשמע התשובה ופיטר את היהודי מעבודתו. היהודי הפך לעני ולא היה לו במה להכין את צרכי החג. לפריץ היה אוצר של מטבעות זהב והיה נכנס הפריץ מדי פעם לאוצר כדי לנקות ולספור את הכסף, והיה מנקה את המטבעות ברוק שבפיו, לפריץ היה בביתו קוף שכידוע עושה מה שרואה שעושה האדם, כשנכנס הפריץ לאוצר כדי לעשות במטבעותיו נכנס עמו גם הקוף וכשראה שהפריץ מכניס המטבעות לפיו חשב שזה אוכל וכשיצא הפריץ התחיל גם הוא מכניס מטבעות לפיו ובלעם. וכמוכן שלאחר כמה ימים בהיות בטנו מלאה מטבעות מת והתפגר. הפריץ שלא ידע ממה התפגר הקוף ציוה למשרתו שיזרוק את הקוף בחלוננו של היהודי כדי לשחוק עליו. איך שנפל הקוף לרצפת בית היהודי נקרעה בטנו ונפלו מטבעות זהב לרוב, הלך היהודי וקנה כל צרכי החג לו ולבני ביתו בהרחבה.

בליל החג שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי כדי לבדוק אם יש לו מה לאכול, וחזר ואמר לפריץ שיש ליהודי כל טוב. שלח הפריץ וקרא ליהודי ושאלו מאין היה לו להכין את החג וסיפר לו היהודי כיצד נפלה לו חיה לביתו ומבטנה נפלו מטבעות זהב, ואז הודה לו הפריץ שהקב"ה הוא שזן ומפרנס לכל, וכך היה ליהודי לקנות את צרכי החג בהרחבה לו ולבני ביתו.

ג. פעם היה מלך שנאבדה לו טבעתו וציוה שיחפשו הטבעת ומי שיקבל על עצמו לחפש הטבעת יתן לו המלך מעות רבות.

היה שם איזה יהודי שהיה עני ואביון ולא היה לו במה להכין צרכי החג, אמרה לו אשתו לך גם אתה אל המלך ואמור לו כי הנך רוצה לחפש הטבעת והוא יתן לך כסף וכך נוכל לעשות הפסח. שמע היהודי לעצתה והלך אצל המלך ונתן לו המלך מעות רבות והוא קנה בכסף להוצאות החג בהרחבה, ולא זו בלבד אלא שהזמין אורחים רבים לליל הסדר ועשה שמחת יום טוב בהרחבה גדולה מאד.

ואצל המלך היה כומר יועץ בשם "דיינו" שהיה שונא ישראל ולא היה יכול לסבול איך היהודי הוציא כסף מהמלך לעשות את החג בשמחה ובדיצה. והלך אצל המלך בליל החג ושאל את המלך וכי נראה למלך שהיהודי מחפש את הטבעת, לך וראה איך הוא עושה סעודה גדולה בכסף ובכלל אינו עוסק בחיפוש. והביא את המלך לחלונו של היהודי ועמדו תחת החלון והביטו פנימה וראו שהיהודי יושב בראש השולחן. ומנהגו של היהודי היה שכשהיה אומר בהגדה חרוזי אילו. דינו, היה אומר את החרוז וכל המסובים היו אומרים דינו. וכששמע המלך שהיהודי אומר משפט וכולם עונים דינו, הבין המלך שהיהודי חוקר כעת את המסובים בענין הטבעת וכולם עונים שדינו הוא הגנב, מיד ציוה המלך לאסור את הכומר היועץ והכוהו עד שהודה שהוא זה שגנב את הטבעת. והמלך כנס לבית היהודי והודה על שמצא לו טבעתו וכך עשה היהודי פסח בהרחבה גדולה מאד.

תמיד שאלת את עצמך!!!

מה שייכותו של פיוט זה
לליל הסדר?

מדוע אומרים פיוט זה
דווקא בסוף הסדר?

מיהו הגדי, האבא, החתול וכו'?

קושיות בפסח...
הגיע הזמן לתת מענה
לכל הקושיות שלך!

בהגדה זו תמצא את כל
התשובות על דרך הירוש
המוסר והפלפול.

בשורה טובה לשוחרי התורה

הופיע ויצא לאור הגדה של פסח "גדי מקולס"

ובו מ"ג פירושים נפלאים על הפיוט
"חד גדיא"

הפצה ראשית:

R0548474308@GMAIL.COM

או במייל 054-8474308. אצל המחבר בטל':

ובחנויות הספרים המובחרות.

ניתן להשיג את הספר: